

[Llibre] A propòsit de Tropel

TIGRE DE PAPER EDICIONS :: 14/05/2012

@adestemps fa aquesta ressenya del llibre Tropel, una dècada de lluita estudiantil a Colòmbia de Carlos Medina Gallego i editada en català per Tigre de Paper | edicions

De la dècada dels 60 del segle XX a Colòmbia a la dècada dels 10 del segle XXI als Països Catalans, el tropel viatja frenètic. I va i torna. De fet, hi és i no hi és, aquí i allà, abans i ara.

Com una pura dialèctica de la vida mateixa, que no és res si no es lluita, perquè la lluita és el que dóna sentit a la vida, el tropel va teixint angoixes i esperances per igual. Nusos fets de passions, virtuoses o obscenes, vèrtexs d'una xarxa que vinculen èxits i fracassos, perquè no existeixen els uns sense els altres. Del carrer a la universitat, de la trocha al llit, de l'amagatall a l'acció directa. Passant per la presó. Esquivant la mort, l'assassinat, el terrorisme d'Estat.

Tropel, el llibre, reflex de la lluita estudiantil dels anys 60 a Colòmbia. Tropel, el llibre, guia de la lluita estudiantil de quan hi vaig ser, el 2004, i el 2010. Tropel, la crònica roja -no escrita- de tot un país en lluita; més encara, de tot un poble en lluita per construir un país digne. Estudiants, el futur d'un poble, atacats i atacades per l'Estat que diu protegir-los; però aquest Estat sap que els i les estudiants d'avui són els i les treballadores del demà. Lluitadores totes, ahir, avui i sempre.

Al tropel hi conflueixen la necessitat de l'acció i de l'organització, mentre la vessant humana i afectiva busca fer-se un lloc. En la lluita antipatriarcal, també. Tant en l'acció, com en l'organització, com en les vessants humana i afectiva. Desconstrucció d'estereotips i personatges per a construir noves persones. No exempt de problemes, ni de reticències, ni de dificultats. El terrorisme d'Estat planant sobre els caps i les consciències de les lluitadores. Aguditzant l'enginy; de la necessitat virtut, única sortida.

I als Països Catalans, on és el tropel? Aquí no hi ha lluita armada, almenys encara. Aquí el terrorisme d'Estat és inexistent, diuen els grans mitjans de comunicació. Això sí, hi ha violents antisistema pro-terroristes a qui cal colpejar amb tot el pes de la llei, i una mica més. Que per això estan fetes les lleis, perquè qui les fa les pugui sobrepassar per exigir a les que les pateixen que les han de complir al punt i a la coma.

Aquí i ara, al segle XXI, a la nostra terra, també vivim en tropel. Combinant l'esperança d'un nou món, que tard o d'hora haurem d'albirar. Perquè no hi ha una altra opció. El part, emperò, no serà fàcil, ni indolor. El dolor de la sagnia econòmica, la misèria i la precarietat, donant-se de la mà de la repressió, els cops, les amenaces, els feixistes. La comissaria. Les pallisses. Els seguiments. La presó. I qui sap si més.

Mentre sona una tenebrosa cançó de pianola automàtica que s'encalla i es fa encara més esgarrifosa, les nostres pors, les nostres angoixes, van teixint-se en una malla indestruïble amb la lluita, els anhels, les petites victòries i els grans somriures que cada dia ens fan llevar-nos. En allò polític, sí, però també en allò personal. Som éssers socials i polítics

perquè ens estimem com a tal. Malgrat sovint no en sapiguem més, i haguem d'aprendre dels errors. Dels nostres, els propis, però també dels passats, que som éssers històrics.

Fent nusos amb el somriure d'anit i la por d'avui al matí, dissenyant estratègies d'acció directa tot recordant un dolç moment amb aquella persona. I amb aquella altra.

Tropelant, si se'm permet l'expressió, entre allò que considerem trivial -som part i jutge?- i allò que tothom considera vital -ens deixem influir?-. Però és que així és la vida; és més, això és la vida. Però, no parlàvem del tropel? I bé, què és, sinó, lluita, tropel, vida, a part de sinònims?

Les que fan tropel, les que lluiten, les que viuen. Tropeleres, lluitadores, vives. Contradictòries en essència. Així som, això som. Ara i aquí, també. Arreu del món, i mentre durin les opressions i les explotacions, això serem. No hi ha una altra. Amb l'angoixa de la certesa que patirem, i molt, només superada per la necessitat que tenim -totes, sempre, arreu del món- de construir un nou món.

I ens toca fer-ho, des d'aquesta petita porció del planeta que n'hi diem Països Catalans, dolça terra roja de foc. Sense oblidar que no estem soles: de fa dècades, a Colòmbia, el tropel encén flames, literals i literàries. I arreu del món. Som-hi, doncs, al tropel. Síntesi contradictòria, conflicte viu. Un crit a la vida, una crida a la lluita.

@adestemps

adestemps.wordpress.com

Coneix més de Tropel: http://www.tigredpaper.cat/wordpress/?page_id=491

Llegeix un fragment

www.tigredpaper.cat

https://www.lahaine.org/est_espanol.php/livre-a-proposit-de-tropel